

Hans Geilinger explica a la Casa de Cultura de Girona la seva volta al món en veler durant 12 anys

L'arquitecte i urbanista suís resident a Barcelona pronuncia aquest dimecres la conferència "Tuvalu. Un viatge al voltant del món en veler", en un acte organitzat per l'Associació Gironina d'Amics del Mar (AGAM)

Hans Geilinger, arquitecte i urbanista suís establert des de fa dècades a Barcelona, va fer la volta al món en un veler de dotze metres amb la seva dona Imma. Van començar la singladura el 2011 i va durar 12 anys. Van recórrer 50.000 milles nàutiques i van viure situacions de perill seriós. Fruit d'aquesta experiència va néixer Tuvalu (Elba) un llibre que és molt més que una carta de navegació i que parla de qüestions bàsiques de la vida. El llibre i l'experiència seran l'eix de la conferència "Tuvalu. Un viatge al voltant del món en veler", que Geilinger pronuncia aquest dimecres 14 de gener a la Casa de Cultura de Girona. L'acte, que començarà a dos quarts de vuit del vespre, forma part del cicle d'activitats que organitza l'Associació Gironina d'Amics del Mar (AGAM). En una entrevista que li va fer el setembre passat Fidel Masreal per a El Periódico (del mateix grup editor que Diari de Girona), Hans Geilinger explicava per què havia decidit deixar-ho tot per iniciar aquest viatge, l'any 2011, des del Garraf: "Jo tenia una vida còmoda i ordenada: tenia la meva dona, la meva filla, era professor d'Arquitectura, tenia un estudi, la ciutat de Barcelona m'agradava, em sentia a casa. No me'n vaig anar perquè em semblava un desastre tot això, sinó perquè volia experimentar alguna cosa nova, sensacions que jo tenia la intuïció que potser a la vida terrestre no existeixen. Deixar la zona de confort significa ficar-se en una cosa completament desconeguda. Els èxits a la teva vida estan bé, però és millor ficar-te en alguna cosa completament nova". Sobre què esperava trobar, responia que "vaig pensar que el viatge em proporcionaria respostes a preguntes importants de la vida -qui som els humans, com és el món- però dotze anys més tard he tornat i tinc més preguntes que mai. Ara comprenc que aquesta és la finalitat de tot: que s'obrin preguntes i qüestionar-te moltes coses. El bell a la vida és que se t'obri la ment. Si mai no has vist la pobresa brutal com al Sudan o a Haití, tampoc et fas preguntes". En l'entrevista, Geilinger parlava també de la relació amb el mar durant la navegació: "Cal portar-se bé amb el mar. Si el respectes -amb els seus vents, corrents, esculls, taurons, cocodrils- et torna molt. Si està malament, pots patir molt. Imma, la meva dona, es mareja [riu], i ha fet la volta al món. Després d'un temporal, al cap de tres o quatre dies, surts al matí i veus el sol, veus que les onades han baixat i penses: ho hem superat. Es tracta de tenir la confiança que algun dia surt una altra vegada el sol i tot ha passat". Geilinger assegurava que aquesta mena d'experiències serveixen per a la vida: "Saber que sortim d'aquests moments dolents et dona confiança. En una de les travesses, des de les Galápagos, vam estar cinc setmanes en què només vam veure dos vaixells. I el mar. Observant el mar veus els diferents blaus, els núvols, l'horitzó... És un espectacle total. I et calma per dins. És una forma de meditació. Ets allà sense fer res. Només observes". "Com veu el món, després de conèixer-lo durant aquesta experiència?", li demanava Masreal en un altre moment de l'entrevista: "Primer, crec que estem molt centrats a Barcelona, o l'Hospitalet, com si fossin el centre del món. Hi ha molt més món i moltes més realitats. I no és que nosaltres siguem més feliços, a Europa. En aquestes altres realitats t'adones que pots viure totalment feliç a Fulaga, un illot de Fiji i és meravellós. No hi ha internet, no hi ha mòbil. Per a què? La comunitat viu amb i del mar. I estan molt units amb la natura. Aquí pensem en el benestar relacionat amb tenir un cotxe molt bonic i una segona residència a l'Empordà... Ho respecto, però el que jo vaig veure a molts llocs, sobretot a zones pobres, és que tenen un luxe brutal que és el temps. Tenir temps és molt més luxós que tenir un Ferrari".

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/01/13/hans-geilinger-explica-casa-cultura-125644538.html>